

Arrest

nr. 173 489 van 23 augustus 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 augustus 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen, bijgestaan door advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. ROGGHE en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 oktober 2008 dienen verzoekers een asielaanvraag in. Op 30 maart 2009 weigert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen zijn ingetrokken op 3 augustus 2009. Op 27 oktober 2009 weigert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen opnieuw de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissingen dienen verzoekers hoger beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die bij arrestnrs. 38 820 en 38 821 van 17 februari 2010 opnieuw de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen.

Op 12 januari 2010 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 20 maart 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag ongegrond wordt verklaard. Op 1 juli 2013 wordt de beslissing ingetrokken.

Op 12 augustus 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris opnieuw een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 12 januari 2010 ongegrond wordt verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 5 september 2013. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 12.01.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

K., S. (RR:...) geboren te Kamicani op (...)1958

K., D. (RR:...) geboren te Naprelje op (...)1969

+ zoon:

K., O. geboren te Bihac op 07.05.2002

Nationaliteit: Bosnië en Herzegovina

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 20.05.2010, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor K., S. die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 12.08.2013 in gesloten omslag).

Derhalve kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enige middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de beginselen van behoorlijk bestuur, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Verzoekers voeren tevens een manifeste appreciatiefout aan.

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

« La partie défenderesse ne satisfait pas à l'obligation de motivation formelle des actes administratifs et viole donc l'article 62 de la loi du 15.12.1980, des articles 2 et 3 de la loi du 29.07.1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs.

La décision du 12.08.2013 notifiée le 05.09.2013 est une décision standard reprenant le prescrit de l'article 9 bis de la loi du 15.12.1980 et la référence à la circulaire Européenne 2004/83/ EG.

Elle est stéréotypée et manque de référence au cas précis du requérant.

A titre subsidiaire, si le Conseil du Contentieux des Etrangers devait considérer l'examen de l'avis du docteur Matthys comme étant une décision valable de l'Office des Etrangers- quod non- il n'en demeure pas moins que cet avis ne satisfait pas l'obligation de motivation formelle.

Il n'est pas tenu compte des deux certificats médicaux communiqués après le retrait de la décision du 20.03.2013.

L'avis ne reprend que les éléments médicaux antérieurs déjà évoqués dans la décision du 20.03.2013. Seuls les arguments erronés ont été retirés (notamment la référence à 20 ans de traitement en Bosnie).

Il n'est même pas mentionné les deux nouveaux certificats médicaux.

D'une part, le certificat médical du spécialiste M. du 12.06.2013 souligne expressément :

« * IRC terminale à court terme ;

♦ Evolution OK si traitement poursuivi et prise en charge en dialyse à court terme ;

*suivi néphro 1x/2 mois ensuite hémodialyse 3x/semaine » (pièce 3)

D'autre part, dans le rapport adressé à son confrère, le Dr M. souligne également en conclusions :

« * La situation de M. K. est plutôt en dégradation en terme de fonction rénale, puisque le MDRD est actuellement de 15 ml/min et cette insuffisance rénale s'accompagne d'asthénie, de nausées et d'inappétence, raison pour laquelle j'ai expliqué au patient qu'il allait falloir envisager la dialyse à court et moyen terme, et ce d'autant plus qu'actuellement on observe une acidose métabolique et une hyperkaliémie.

Enfin, le certificat médical du même spécialiste D. du 29.06.2009 souligne qu'il y a très peu de disponibilité du traitement par hémodialyse en Bosnie ; 2 centres seulement sont répertoriés dans Eurodial.

Cet argument essentiel à l'examen du dossier engendre une réponse pour le moins surprenante et inadmissible du médecin de l'Office des Etrangers.

« De verklaring van de Dokter kan niet aanvaard worden aangezien deze verklaring een gesolliciteerd karakter heeft en het betreft hier geen officieel document dat de bewering staft ».

D'une part, l'avis du Dr M., attaché à l'Office des Etrangers ne présente -t'il pas un caractère également sollicité ?

D'autre part, quand bien même l'information est-elle sollicitée par le patient, le Dr D. remet une information objective et observable (Eurodial).

Il est quant à lui tout-à-fait indépendant de son client/ patient...

L'argument est dès lors inadmissible.

L'Office des Etrangers n'a donc pas pris en compte tous les éléments de la cause et a procédé à une appréciation non pertinente et déraisonnable des faits soumis.

La motivation est manifestement lacunaire, erronée et stéréotypée.

Le Conseil du Contentieux des Etrangers ne pourra que constater que la motivation n'est pas légalement admissible.

Il y a violation de l'article 9 ter de la loi du 15.12.1980.

En l'espèce, le dossier du requérant prouve à suffisance qu'il entre dans les conditions de l'article 9 ter de la loi du 15.12.1980.

Au vu de la « jurisprudence » de la partie défenderesse, on en vient à se demander qui entre encore dans les conditions de l'article 9 ter de la loi du 15.12.1980 telles qu'interprétées par la partie défenderesse....

Cette dernière ne respecte pas le prescrit de l'article 9 ter de la loi du 15.12.1980.

Il y a violation du principe de bonne administration

Cela ressort des arguments développés ci-avant :

- La motivation stéréotypée ;

- Le fait de ne pas avoir tenu compte des nombreux arguments développés dans la demande et dans les certificats médicaux remis très régulièrement, et notamment des deux derniers certificats ;

La partie défenderesse commet également une erreur manifeste d'appréciation en considérant que la maladie du requérant ne satisfait pas au prescrit de l'article 9 ter de la loi du 15.12.1980. Une simple analyse des nombreux documents médicaux communiqués à la défenderesse démontre en effet qu'il entre précisément dans les conditions légales de l'article 9 ter de la loi du 15.12.1980.

Il y a la violation de l'article 3 de la Convention Européenne de sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés Fondamentales .

Il y a également violation de l'article 3 de la Convention Européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales. Il est incontestable qu'en cas de retour en Bosnie, le requérant subira un traitement inhumain et dégradant.

Le contraindre à retourner en Bosnie, pays où l'accès à la dialyse n'est pas garanti, entraînera très probablement la mort du requérant.

Il y a en l'espèce des considérations humaines impérieuses qui justifient de considérer qu'en cas de retour en Bosnie, il y aura violation de l'article 3 CEDH. »

2.2 De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de ongrondigheid van de aanvraag wordt besloten.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name naar artikel 9ter van de vreemdelingenwet en naar de feitelijke gegevens die er aan ten grondslag liggen. Zo verwijst de gemachtigde van de staatssecretaris naar het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer, dat ook verzoekers ter kennis werd gebracht en motiveert hij dat de arts-attaché heeft aangegeven dat de medische elementen aangehaald door betrokkenen niet weerhouden konden worden zodat er geen sprake is van een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke en vernederende behandeling indien er geen adequate behandeling in het herkomstland is. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoekers niet duidelijk maken op welk punt deze motivering hen niet in staat stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Verzoekers betogen dat geen rekening is gehouden met medische stukken die zijn overgemaakt na de intrekking van de vorige beslissing op 20 maart 2013. Het advies van de arts-adviseur herneemt slechts de medische elementen die werden voorgelegd voor 20 maart 2013. Het advies maakt ook geen enkele vermelding van de 2 nieuwe medische stukken. Met name het medisch attest van specialist M. van 12 juni 2013 en een rapport van 24 mei 2013 gericht tot zijn collega. In deze stukken wordt aan verzoeker de behandeling van hemodialyse (3 keer per week) voorgeschreven, in combinatie met een medicamenteuze behandeling. In het rapport wordt beschreven dat de nierwerking van verzoeker vermindert en op korte tot middellange termijn dialyse nodig zal zijn.

Verzoekers verwijzen naar stuk 3 in bijlage van het verzoekschrift. Uit stuk 3 blijkt dat verzoekers de medische stukken per brief van 16 juli 2013 zouden hebben overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Evenwel stelt de Raad vast dat het administratief dossier geen brief van 16 juli 2013 bevat en evenmin de medische stukken waarnaar verzoekers verwijzen. Het medisch advies van 12 augustus 2013 maakt inderdaad geen melding van medische stukken van 12 juni 2013 en een rapport van 24 mei 2013. Er bestaat evenwel geen verplichting voor de arts-adviseur om alle medische stukken uitdrukkelijk te vermelden in zijn advies. Er moet uit het advies slechts blijken dat de arts-adviseur rekening heeft gehouden met alle aangehaalde medische elementen. Los van de vraag of verzoekers de medische stukken effectief ter kennis hebben gebracht aan de verwerende partij, waarvan zij overigens geen bewijs leveren, dient de Raad vast te stellen dat er weldegelijk rekening is gehouden met de eventuele noodzaak aan hemodialyse aangezien de arts-adviseur de beschikbaarheid en toegankelijkheid van deze behandeling in Bosnië heeft onderzocht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de voornoemde wet, noch van artikel 62 van de vreemdelingenwet wordt aangenomen.

Verzoekers betogen verder dat geen rekening is gehouden met alle elementen waardoor de beoordeling kennelijk onredelijk is. Verzoekers verwijzen naar de verklaring van Dr. D. in verband met de beschikbaarheid van de behandeling van hemodialyse in Bosnië, namelijk dat er slechts twee centra zijn. Verzoekers kunnen niet akkoord gaan met het motief in het advies dat deze verklaring een

gesolliciteerd karakter heeft en geen officieel document is dat de bewering staaft. Zelfs als de verklaring een gesolliciteerd karakter zou hebben dan nog is deze informatie objectief verifieerbaar.

Er dient te worden benadrukt dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort zijn beoordeling van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de toepasselijke wetsbepaling, zijnde artikel 9ter van de vreemdelingenwet, waarvan verzoeker tevens de schending aanvoert.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1(...)

§ 2. (...)

§ 3. (...)

§ 4. (...)

§ 5. (...)

§ 6. (...)

§ 7. (...)”

Het advies van de arts-attaché luidt als volgt:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 12.01.2010.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

I. Medische voorgeschiedenis + voorgelegde medische attesten

Door de betrokkene werden de volgende medische getuigschriften voorgelegd ter staving van de aanvraag:

- 29/7/2009, Dr. V., chronische nierinsufficiëntie.*

- 29/6/2009, vertaling van een medisch attest van Dr. D., door een beëdigde vertaler, hieruit blijkt dat de betrokkene een nierinsufficiëntie heeft, maar waarvoor geen hospitalisaties vermeld worden, noch acute opstoten; een beroepsactiviteit wordt mogelijk geacht, de aanwezigheid van familie of zorg van derden wordt niet nodig geacht.*

- 15/9/2009, 23/6/2010, Dr. D., hoge bloeddruk die reeds sinds 20 jaar bestaat, wisselende behandeling, chronische nierinsufficiëntie, binnen enkele jaren zal mogelijk hemodialyse nodig zijn.*

- 9/9/2010, 21/4/2011, 21/6/2011, 27/9/2011, 17/1/2012, 6/4/2012, 8/8/2012, 1/7/2012, 30/7/2012, 3/9/2012, bloedsuitslagen, verhoogde ureum en verhoogd creatinine, « 21/4/2011, verslag van een oftalmoloog.
- 6/6/2005 en 20/6/2005, scanner abdominaal, betrokkene heeft kleine nieren, voornamelijk rechts, licht nodulair.
- 25/7/2011, 13/2/2012, 18/4/2012, 4/3/2013, Dr. M., hieruit vernemen we dat betrokkene reeds in Bosnië opgevolgd werd wegens chronische nierinsufficiëntie ten gevolge van een verhoogde bloeddruk, in het huidige stadium wordt vooral aangeraden zijn bloeddruk goed onder controle te houden. Er waren geen hospitalisaties en ook geen acute opstoten. Voorschriften worden bijgevoegd.
- 10/2/2012, Dr. T., chronische nierinsufficiëntie en behandelingsschema.
- 1/3/2013, 19/12/2012, resultaat bloedanalyse en verslag Dr. H., stabiele resultaten in lijn met vroeger. Vraag tot terugbetaling vaccin.

II. Analyse van dit medisch dossier leert mij het volgende:

Deze 55 jarige man vertoont een chronische nierinsufficiëntie ten gevolge van een te hoge bloeddruk, zijn toestand is bevredigend en er waren ook geen hospitalisaties noch acute opstoten. Wel moet hij goed zijn bloeddrukwaarden verzorgen. Uit de verslagen vernemen we verder dat betrokkene reeds hiervoor gedurende meer dan 20 jaar behandeld werd in Bosnië.

Ook vandaag zijn deze behandelingen nog mogelijk in Bosnië, zoals blijkt uit de hieronder vermelde informatie.

En zodat deze aandoening geen gevaar kan betekenen voor zijn leven of fysieke integriteit, zodat er bijgevolg er geen risico op een onmenselijke of vernederende behandeling bestaat.

III. Beschikbaarheid van de behandeling

Voor behandeling van chronische nierinsufficiëntie zijn er in het herkomstland Bosnië voldoende behandelingen- en opvolgingsmogelijkheden, bijgevoegd in het administratief dossier.

Hierbij werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank²¹ : REQUEST FORM Medical Advisors - Immigration and Naturalisation Department - MINISTRY OF THE INTERIOR AND KINGDOM RELATIONS, THE NETHERLANDS: REQUEST NUMBER : BA-2124- 2011 EurFROM : Confidential doctor: MD; Date 23/08/2011 TO: Medical Advisors' OfficeFROM: Medical Advisors' Office.

Deze info werd bijgevoegd in het administratief dossier.

Men kan dus stellen dat betrokkene best kan behandeld worden in zijn herkomstland, en zelfs dialyse is mogelijk: "Dialysis is possible at nephrology department at KCUS Sarajevo as often as it is needed under control of nephrologists and nurses

IV. Mogelijkheid tot reizen en mantelzorg

Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegd medische dossierstukken blijkt niet dat er bij de betrokkene sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen noch noodzaak tot mantelzorg.

V. Toegankelijkheid van de behandeling

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde zorgen in het herkomstland van betrokkene, zijnde Bosnië-Herzegovina. Uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt:

In Bosnië-Herzegovina zijn de zorgen gratis voor patiënten met een geestelijke aandoening, dialysepatiënten, diabetespatiënten, mensen die een transplantatie ondergaan hebben, schoolgaande kinderen tot 18 jaar en mensen ouder dan 65. De aandoening van betrokkene valt onder de gratis zorgen.¹¹¹ Er is een sociale bijstandsuitkering voor personen die niet in staat zijn voor zichzelf te zorgen of niet over de minimale financiële middelen beschikken om in de basisbehoeften te voorzien. Terugkeerders die zich in zo een situatie bevinden kunnen hier ook op rekenen. Er is een ouderdomspensioen voor mannen en vrouwen vanaf 65 jaar. Minimaal 20 jaar bijdragen zijn vereist, 40 jaar voor een volledig pensioen.

Betrokkene legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor. We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkene zelf zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Zijn echtgenote kan tevens een steentje bijdragen in de financiële situatie van het gezin bij terugkeer naar het land van herkomst. In het dossier bevindt zich namelijk geen enkele aanwijzing dat zij arbeidsongeschikt zou zijn. Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Bosnië-Herzegovina - het land waar hij tenslotte 50 jaar verbleef - geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Wat betreft de bewering dat er weinig beschikbaarheid en toegankelijk van hemodialyse in Bosnië is, dient er opgemerkt te worden dat betrokkene hiervan niet de nodige bewijsstukken voorlegt. De verklaring van de Dokter kan niet aanvaard worden aangezien deze verklaring een gesolliciteerd karakter heeft en het betreft hier geen officieel document dat de bewering staft.

Verder kan betrokkene en haar familie een beroep doen op het REAB-programma van de international Organisation for Migration(IOM). De (OM wil de zelfstandigheid en integratie van mensen die terugkeren naar hun herkomstland verbeteren door ze te assisteren bij hun terugkeer en hun reïntegratie. Zo kunnen ze beschikken over microkredieten om hen te ondersteunen bij de opbouw van een nieuw leven?

VI. Conclusie

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de aandoening, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die theoretisch een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, hier concreet geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Bosnië. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Bosnië.”

Uit het medisch advies blijkt dat behandeling van chronische nierinsufficiëntie in Bosnië beschikbaar is. Ook dialyse is mogelijk in verzoekers' herkomstland. Verzoekers weerleggen deze informatie niet door te verwijzen naar de verklaring van Dr. D die stelt dat er slechts twee centra beschikbaar zijn voor dialysebehandeling. In de mate verzoekers betogen dat de beschikbaarheid onvoldoende is met slechts twee centra laten zij na aan te tonen waarom zij menen dat de dialyse voor verzoeker in dat geval niet beschikbaar zou zijn. Ook door het niet eens te zijn met het motief dat de verklaring van Dr. D een gesolliciteerd karakter zou hebben, weerleggen verzoekers niet de vaststelling dat dialyse beschikbaar is in Bosnië en dat de zorgen bovendien gratis zijn voor dialysepatiënten. Verzoekers maken een kennelijk onredelijke beoordeling van de medische elementen niet aannemelijk.

Waar verzoekers nog de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoeren, merkt de Raad opnieuw op dat uit het medisch advies van 12 augustus 2013 de beschikbaarheid van dialysebehandeling blijkt en dat dit motief niet wordt weerlegd door de loutere stelling dat er slechts twee centra zijn in Bosnië alwaar verzoeker de dialyse kan ondergaan. De arts-adviseur motiveert bovendien dat er geen contra-indicatie bestaat om te reizen noch een noodzaak aan mantelzorg. Verder blijkt uit het onderzoek van de arts-adviseur dat de behandeling toegankelijk is aangezien de zorgen gratis zijn voor de dialysepatiënten en dat personen die niet over minimale financiële middelen beschikken op een sociale bijstandsuitkering kunnen rekenen om in hun basisbehoeften te voorzien. De schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Uit de bespreking hierboven blijkt dat de administratie zich bij het nemen van de bestreden beslissing heeft gebaseerd op het advies dat integraal deel uitmaakt van de motieven van de beslissing. De arts-adviseur heeft de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medicamenteuze behandeling en van de behandeling met dialyse onderzocht en beoordeeld. Verzoekers kunnen aldus bezwaarlijk betogen dat geen rekening is gehouden met alle aangehaalde medische argumenten in hun aanvraag. Daar de verwerende partij zich heeft gebaseerd op een advies dat op zorgvuldige wijze is tot stand gekomen, dient te worden besloten dat deze beslissing zelf ook niet met miskenning van het zorgvuldigheidsbeginsel is genomen.

Het enige middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig augustus tweeduizend zestien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN